

сръдата на Моравскитѣ християни—човѣкъ съ широка славянска душа, копнеющъ за издигането на славянския родъ. *Той съ сълзи е плакалъ, когащо се отвори войната между Сърбия и България.*

Ернестъ Петрикъ е най-видниятъ стълбъ въ храма на Баптизма въ България.

Той нѣмаше ораторски дарби, не бѣше виртуозъ на фрази, не раздрусваше анвона съ силно звучащи проповѣди. Той бѣше тихъ и мълчаливъ, но силно аргументаленъ и истински християнинъ. Той бѣше напълно „*дѣлови човѣкъ*“ — човѣкъ добродетеленъ и благочестивъ.

Той учеше че баптизмъмъ търси, иска и повелява единъ новъ животъ, защото самото християнство не е нищо друго освенъ *животъ, животъ и пакъ животъ*.

Ернестъ Петрикъ отиваше до крайности въ жертводеянията си; той дори изпадаше до себезабрава.

Като славянинъ, се отнасяше съ голѣма любовъ къмъ бежанцитѣ руси въ България, на които е правилъ голѣми

благодѣяния. За да не е голословно това, което той е сторилъ за България и частно за София, дългъ нисе налага, да дадемъ единъ малъкъ откъслекъ и то само отъ 1920—1925 година:

1. За облекла, обуца, отопление, завивки, платени дългове, лѣкарства, санаториуми и болници сж дадени 61,520 лв. само на пастири и проповѣдници.

2. Раздадени пари на инвалиди и бедни вдовици 20,677 л.

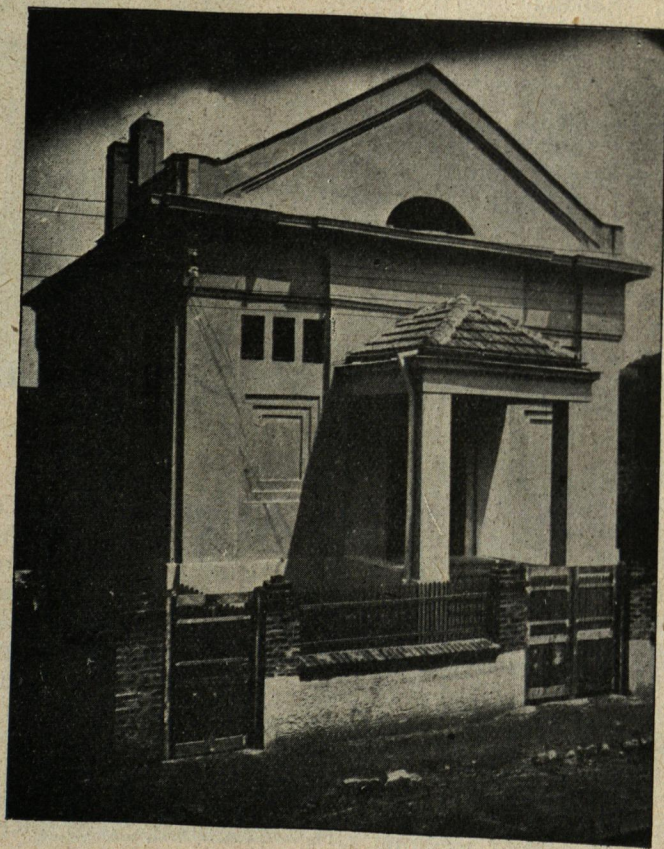
3. На стари бедни мъже и жени, за отопление, дрехи и храна и за погребение, 9,881 лв.

4. На вдовици и сираци обща сума 69,995 лв.

5. За облѣкла и обуца на бедни 19,806 лв.

6. На инвалиди и бедни войници храна, операции, за санаториуми, болници, на лѣкари за преглеждане на болни 38,169 лв.

7. За отопление на бедни —каменни въглища и дърва 6,860 лв.



Баптийската църква въ София